

متن پرسش

سلام علیکم: وقتتون بخیر. نظرتون راجع به این متن چیه؟ از آقای محمد مجتهد شبستری است. به نظرم درست نمی آید. حضرت محمد (ص) بر اثر بعثت به فهم تفسیری نبوی از جهان نائل گشت و توانایی پیدا کرد موجودات را آیات (نمودها) خدا ببیند. او تسبیح موجودات را می شنید. وی به این تجربه دست یافت که پدیدارهای جهان اشارات پنهانی شتابدار خدا (=وحی) و به تعبیری زیباتر و جذاب تر، سخنان خدا هستند. در اینجا می گویم این تجربه های اگزستانسیال همان زیست جهانی است که حضرت محمد خود را در آن و با آن می فهمید و در آن جهان روایت می کرد. این زیست جهان «وحيانی» است. وحيانی به این معنا که در آن فهم راوی از خود، از فهم وی از نمودها و سخنان خدا جدا نیست. وی در این جهان، فهم نامه ای روایت سرشت پدید می آورد که نام آن قرآن است. او با روایت نبوی خود هشدار می دهد که ای انسان! بیدار شو و دست از طغیان و سرکشی و جدال بردار که در این درام جهانی، آن که عاقبت پیروز می شود خدا است و نه تو! با اراده شکست ناپذیر خدا در صحنه نمایش جهانی همراه شو تا به آرامش جاودانه برسی. این، پیام جاودانی قرآن به بشریت است.

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: اشکالات اساسی به نگاه آقای شبستری و سروش هست که این جا با واژه های ادبی آن را پنهان می کنند. بر روی سایت جزوهای در رابطه با اشکالات سخنان آقای شبستری هست، می توانید به آن جا رجوع کنید. ایشان به صراحت «وحی» را به عنوان سخن خداوند نفی می کند. موفق باشید